

Po wojnie Abbaccia w szybkim tempie demokratyzuje się. Gości już nie tylko arystokratów ale i ston średni. Nad zatoką wyrastają pięciopiętrowe hotele. Dawne pałace zamienione zostają na pensjonaty.

Abbaccia jak i Laurana nie są nieomnielnie, nie stracają swego wdzięku. Chociaż „perły Cammaro” jak za czasów Scampy są zawsze urocze, gościnne, skąpane w słońcu i miodzie.

Schmelling znokautowany przez Louisa po dwuminiutowej walce

Z Nowego Jorku donoszą: Meksykański Schmelling — Louis znokautował się w sposób zupełnie nieoczekiwany.

Jest pierwsza runda przyniosła rozstrzygnięcie. Zanim Schmelling mógł cokolwiek namyślić, został znokautowany po takiej widelniczkach. Schmelling nie był zdolny do rozwinięcia obrony. Po upływie niemal kilkunastu sekund, bokser niemiecki trzy razy był na deszczu, a za trzecim stracił przytomność, wskutek czego sędzią Schmellinga rucił rękami na znak poddania.

Poddanie Schmellinga nastąpiło dokładnie w ciągu dwóch minut i 4 sekund od chwili rozpoczęcia walki, zakończono ją w ten sposób niekwestionowanym zwycięstwem.

Dla 60 trybunał przebieg walki był w pełni rozstrzygnięciem. Po rozpoczęciu walki Louisa nastąpił od razu na awans przeciwnika, uderzając kilka innych ciosów na twarz i podobnie napierając w stronę i pędząc i ław. Schmelling odpowiedział słabo, ale już niepewnie stał na nogach. Po otrzymaniu jeszcze jednego silnego uderzenia padł w głowę. Niemiec upadł po raz pierwszy, podniósł się jednak, ale muryły natychmiast podał go po raz drugi na deski do szpitala, a potem testy.

Maks Macher, sekretarz Niemca, widząc, że Schmelling jest pół przytomny i nie zdolny do dalszej obrony, rucił rękami na znak poddania się Niemca. Wśród niebawmego szumienia i okrzyków przywołujących bandy, wśród krzyków obecni byli dwaj synowie prezydenta Roosevelta, ogłoszono Louisa mistrzem wszechw. Schmellinga tymczasem zmieniono z ringu i ogłoszono go cielec.

Schmelling po dojściu do przytomności, w rozmowie z przedstawicielami prasy oświadczył, że Louis zwyciężył wskutek niedolowoci owego ciomu. W szpitalu Schmelling robi na dzień narachować wzięcie owego zwycięstwa. Oświadczył on o zapomnieniu.

— To było nieuczciwe zwycięstwo, tu, w nocy. Cierpił mnie jakby kłucie i nie mogłem się ruszyć.

Na pytanie, czy to był Kaul, Schmelling stwierdził:

— Tak! Louis odpowiedział mi na 2000 razy, przez zwycięstwo. W tym, co widać, było, zwyciężył, nie w widowni, ponieważ jest długi po wyjściu innych widzów, wówczas długo entuzjastycznie okrzyki. Podobny szum nie miał być w dziesiątkach tysięcy ludzi, New York, Hiszpania.

Muzyki zrobili na zwycięstwo Louisa do skonałe interesy finansowe. Przed meczem wyprzedzili dozwolenie wszystkie co się dała sprzedać, stawiając cały miasteczko i jego dziecięta, że nie może przegrać. Powołali wiele straty sprzed dwóch lat, kiedy tak samo zwyciężył zwycięstwo pięćdziesiąt lat.

Wśród Niemców nowojorskich panuje, rzecz jasna, złość. Przypomnieli, że jeden z synów cielec dotychczas zaskakiwał ich naradowa, z drugiej strony w zakładach powadze stracił finansowe.

Według oficjalnej organizatora spotkania dochodził do sprzedaży bilietów wynosił nie więcej niż milion. Z sumy tej obaj bokserzy otrzymali pół miliona dolarów, a młodziwiec Louisa 300 tysięcy, a Schmelling 200 tysięcy.

Mecz był triumfem młodości i żywiołowości. 33-letni Niemiec został pokonany przez 24-letniego, ale zaledwie 24-letniego młodzieńca. Louis został prawdziwym mistrzem świata, nikt nie może kwestionować jego praw do tytułu.

Karierę Schmellinga należy uważać za skończoną. Niemiec i niemal każdym ciałem do go życia podczas ostatnich kilku lat było odzyskanie tytułu mistrza świata, który zdobył w 1931 r. w walce z Sharkeyem, ale utracił w rok później w meczu rewanżowym.

Niemiec jest człowiekiem bardzo bogatym i ostatnie walki przede wszystkim dla sławy i swych ambicji. Chciał zdobyć mistrzostwo świata, a potem w głośni tak jak Tunney opuścić ring na zawsze. Miał skapitulować przed młodością.

Restauracja „A BARY” Sosnowiec

BAR-COCTAIL
Kuchnia i Bar
Tel. Zarządy: 67-543 Tel. sal: 62-717

PROGRAM NA CZERWIEC

Trzy słynne artystki

IREN DE BLANCHE — Turczynka
MADENOISELLE X. — znana turyz-
nietka
INGE DE BARY — sympatyczna na-
cerka

Nowy zespół muzyczny pod batutą
KARSAWINA

NAJLEPSZA KUCHNIA
NA TRZYMIE ZAGŁĘBIU I ŚLĄSKA

KRONIKA SPORTOWA

ZWISZYSTWO JEDRZAKOWSKI

W turnieju tenisowym o mistrzostwo świata w Wimbledonie Jedrzejowski rozegrał drugą rundę zwycięską z Anglikiem King. Jednak dopiero w 3 setach 4:6, 4:6, 6:3. W 3 rundzie Jedrzejowski spotka Anglika Durrę, która jest mniej groźna przeciwniczką Anglika Kinga niż w rundzie Marlowe, która już raz w tym sezonie pokonała i dopiero w ćwierćfinale zmierzy się z rozstawioną siatką Anglikiem Berwen, zaś w półfinale z najpotężniejszą swoją przeciwniczką Amerykanką Marble.

DWA MECZE NA BISKUPI UNII

W nadchodzącą niedzielę na boisku Unii w Sosnowcu odbędą się dwa mecze piłkarskie: o godz. 16 mecz o mistrzostwo Jeleniowa. Unia — CRK.

o godz. 17.30 mecz towarzyski: Unia II — Polonia.

UNIA MA TRENERA

Począwszy od dnia 1 lipca br. zarząd Unii rozstrzygnął zaangażować do dwa młodzi trenera Ringera, wiedeński, znanego na Śląsku, trenera Ringera będzie piłkarski Unii na razie w Jeleniu Górze.

VON CRAMM NIE CHCIAŁ APŁOWAC

Szaryn na rok wiecej, ten trybunał torfistów von Cramm zdecydował się na nie wzięcie apelowi. Powstał termin odwołania się do wyższej instancji, mianem wczoraj, który skazujący sławnego tenisistę stało się definitywnym.

ków, które odpowiednio wyrosło i wyposażone na linie kolejowej. Tutaj przybawiały zmyślne pieki w roli drążków cały dzień i biegające wzdłuż toru — sprzedają czekoladki ciasto nieproszonych gości z szyn.

Książki

W KSZTAŁCENIU TRÓJKĄTA

W poszukiwaniu sposobów zainteresowania publicznosci książką, jeden z wydawców wosłoch wpadł na pomysł nadawania książkom obramowań, które kształtu trójkąta. Pomysł ten jednak nie znalazł uznania w Italii. Krytyka fachowa nazwała pomysł dziwactwem, postąpiła książkę nieaktualną.

Książki trójkątne okazały się w dodatku nie praktyczne, gdyż przy tym kształcie książki wielkie trudności, sora wielo zachowania równości marginesów. Słowem, pomysł był kapitalny, tylko dość fatalny.

Przedśmierne wyznania

WIZJONÓW DO MIKROFONU

Na nępczyk wiersze Niemcy pomysł wpadła dyktarka ręką w Teksasie. Mianowicie przed wykonaniem egzercylii, każdy z sześciu skazanych za cenę 24 godzin życia opowiadał o swoich przeżyciach i swoich zbrodniach. Pomysł ten spotkał się z krytyką wielu tygodników radiowych w Europie.

— Szanowna Pani może w uprzedzeniu nie mieć zabawy. Jest to kontumelja i uprzedzenie na jej figurę.

Pies zastępuje drożnika

Według kuli kolejowej, jadącej w USA B. Louisa i Santa Fe ciągnęła się po obu stronach toru, pełne lali. I tu i tam panie się liczone stały, była.

Nie sważając na ruch pociągów poczyniła i flagamiatki krowy i buławy spacerują po torze kolejowym. Znamy przynajmniej niebezpiecznych spacerów cielec upadł z toru przy uderzeniu pociągów, co nie po wnym czasie zawiadomili przyzwyczajali się do hałasu i nie zwracając uwagi na rozpaczkę

ogólny maszynistów odbywały się najpóźniej w ówczesie około five o'clock na szynach.

Nie chce doprowadzić do wypadków, młodego podjął, maszyniści musieli często zastrzyżmywać pociąg i opuszczać cokolwiek z idzie w reku „pociąg” trwał dość długo, ale rozprężyła się wreszcie drutów kolejowych, gdyż podjęli opóźniali się zbyt często z reku przyspieszonych pociągów na „bydła” trwał.

Wreszcie koleci dozwolony pęd na właściwy pomysł. Kolej nabyła pół tuzina pociągów-czerw.

— A co był ty zrobić, Powieści, podyś do siebie zabawie „dółki” wykryj się — Nakryłbym przede wszystkim do stołu.

FERRY ROCKER

TAJEMNICA WIEŻY

Powieść kryminalna

Przełożył Eugeniusz Bałuckiego

VIII

W nocy Johna Harrigana zbadał szmer, które go nie odstraszyły. Nagle po drugiej stronie

Usłyszał na łóżku i przekroczył korytarz.

W pokoju starego było zupełnie ciemno. Już chwilec zgasła świeca, gdyż ułyszał szarym.

Nie podłogi. Jak gdyby ktoś przechodził korytarzem.

Spójnił na zegarek. Brakowało paru minut do dwunastej.

Siedział nieruchomo. Ułyszał po chwili lekki trząsk zaparkowanego kontaktu, pochodzący tym razem z pokoju stercza.

Wstał i wpuścił lektora w drzwi.

— Hej! Panie Lawrence!

— Złaził odpowiedź. Nagle po drugiej stronie drzwi, społa iść z hałasem na podłogę.

— Hej! Oni co się stało, panie Lawrence!

— Czego pan chce? — rozległ się wreszcie opły-
skiwy głos.

— Myślałem, że pan mnie wołał.

— Nie podobnego! Niech się pan kładzie do łóż-
ka.

znów spał twarzą.

Był szary poranek. Zerwał się przywiał wiat, w powietrzu zapachniało deszczem.

John stał przed obywatelnym. Gęsto go myślał, że dzieje się coś niebezpiecznego, jeśli pogoda nie ulegnie poprawie. Nie odznaczał się zarumieniałą, więc nie wyobrażał sobie, że w ulewny deszcz młoda dziewczyna może nacić czułość na granicy dołatej posiadłości jego cielechówcy i lady Allendale.

Podczas śniadania Edith Lawrence była bardziej niż kiedykolwiek ponury i mroczny. John musiał mieć przeżyte dniennik, lecz już po kilku minutach starzec przewrzał czytania oświadczył, że użył mu puchną od niestworzonych głuszek, jakie teraz wypuści „Times”.

Niech się pan wynosi do diabła, Harrigan!

John wziął czapkę i ułotnił się natychmiast.

Przed domem natknął się na Roberta Lawrence'a i Normana Fenwicka.

— Nie widzieli pan mego siewagra, panie Harrigan? — zapukał Fenwick. Był bliski i smętny jak po nieprzespanej nocy.

Nie, panie Fenwick, nie widziałem. Ale mógł pójść na górę i zobaczyć. Może jest w swoim pokoju.

— Nie trzeba! — uczył grubiańsko Robert Lawrence. Niech pan sobie nie przeszkadza.

John uśmiechnął się uprzejmie i poszedł do wach-
snej części pokoju.

Nie był wcale uprzedzony do Normana Fenwicka, natomiast Robert Lawrence nie podobał mu się w najwyższym stopniu. Ten człowiek miał w sobie

coś brudnego i odrzucającego, przy tym uśledł wybuchem w szyn tonie.

Na przykład, wczoraj wieczorem zrobił przy obficie ordynaryjnym awanturze. Lucia Lawrence, która nie odstraszyła się wyobrażenia i już dłużej nie uciekała od niego — raz z kalendarzem, drugi raz ze szklanką, nawagała kilkunastu, bardzo wy-
wioną rozmowę z Johnem, przewracając oczami swo-
im zrywaniem i uśmiechając się złośnie. Wówczas Robert Lawrence zaczął zadawać głośno pytanie Johnowi z widocznym zamiarem odstraszenia i o-
dubania. Powiedział sztylu Lawrence'owi od stali raz raz po ostatnim danu. Archie ułysał się za Harriganem i w niebryt wyznaczeni formie zwodził bieru uwagę na całą niewłaściwość jego postępowania. Roz-
pukał się ułotni: obraził Archiego i znowu gradem ułysanych wyciłał. Jeden odwrócił korytarz z k-
kiego zamieszania.

Kim był w ogóle ten Robert Lawrence? O ile John zdążył się zorientować, ten człowiek żył z pro-
wadzenia jakichś nieokreślonych niestworzonych spraw, a jego jedyną jawną czynnością było sta-
bowanie pamił względnie działań powojennych wysko-
gom.

Lucia Lawrence nie wywarła wrażenia, do którego dążyła niewądzownie. Wprowadziła z trzech ko-
drów, zasadających przy stole, ona jedna nie wyglą-
dała tak, jak gdyby się wybrała w wieży z epoki. Tu-
dorów zwiłzła do tej pory strzy-
John, przy całej niezmienności kobiet i przy braku doświadczenia życiowego, wyuczał w jej okolicy szorstkość i nieświeżość.

(c. d. n.)

